
Korfantów
KRONIKA MIASTA
XVIII w.

Korfantów

KRONIKA MIASTA XVIII w.

1709 Proboszczem parafii korfantowskiej został Anton Franz Laufner.

1714 Proboszczem parafii został Andreas Franz Heinze.

1736 Proboszczem parafii został Matthias Pfaltz.

1739 Według źródeł parafialnych do spowiedzi wielkanocnej przystąpiło 1862 wiernych, spośród których 905 spowiadało się w języku niemieckim, 957 zaś w języku polskim.

1741 5 kwietnia wojska pruskie przybyły do Korfantowa z pobliskiej Ścinawy.
3 października z wojskami przybył Fryderyk II – król pruski i rozbił się obozem pomiędzy Korfantowem i Puszyną.
9 października Fryderyk udał się do Przydroża Małego, gdzie została podpisana konwencja, która przesądziła o oddaniu Prusakom Śląska.

1751 Wybudowano barokową wieżę kościoła parafialnego. Korfantów zamieszkiwało wówczas 450 osób. W obrębie miasta znajdowało się 40 budynków mieszkalnych. Burmistrzem Korfantowa został H. Hanisch.

1761 Burmistrzem Korfantowa został Georgius Krummer.

1772 Proboszczem parafii Korfantów został Johannes Hannawetz. W okresie sprawowania przez niego funkcji proboszcza parafia została włączona do dekanatu niemodlińskiego. Beata Maksymiliana Burghauss ufundowała kościołowi dzwon św. Jana.

1783 Proboszczem parafii został Karl Sauer. W Korfantowie było wówczas 60 domów. Osada miała prawo do 4 jarmarków bydła rocznie. Mieszkało w Korfantowie: 13 kmieci, 34 zagrodników i chałupników. Ogółem mieszkało tu 684 osoby. Właścicielem majątku był Joseph Ferdynand Burghauss.

1790 Burmistrzem Korfantowa został Carl Fr. Hohne.

1797 Proboszczem Kościoła Trójcy Świętej został Franz Imiela.

1800 Proboszczem Kościoła Trójcy Świętej został Johannes Mross, nazywany "ujmującym się za ludem".

ZABYTKI KORFANTOWA

W 1751 roku przebudowano wieżę Kościoła Trójcy Świętej w Korfantowie nadając jej barokowy charakter. Do starszej podstawy dobudowano część zegarową z balustradą oraz baniasty hełm z latarniami wieńczący całość. Wcześniej, do połowy XVIII w., wieża kościelna w połowie była murowana, posiadała drewnianą nadstawę z zegarem i trzema dzwonami.

W zachodnim krańcu naw bocznych kościoła parafialnego znajdują się świeczniki procesyjne cechów rzemieślniczych z XVIII i XIX w., z trójbocznymi rzeźbionymi zwieńczeniami: piekarzy, kuśnierzy, rzeźników, kowali, szewców, ślusarzy i krawców.

